

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 4/2008**antagen av rådet den 20 december 2007****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/.../EG av den ... om avfall och upphävande av vissa direktiv**

(2008/C 71 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

avfall och åtgärder för att förebygga avfall.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ⁽⁴⁾ fastställs de rättsliga ramarna för hantering av avfall i gemenskapen. Där definieras centrala begrepp som avfall, återvinning och bortskaffande och dessutom fastställs grundläggande krav för hantering av avfall, i synnerhet skyldigheten för en verksamhetsutövare som hanterar avfall att inneha ett tillstånd eller vara registrerad och skyldigheten för medlemsstaterna att utarbeta avfallsplaner. Det fastställer även en rad viktiga principer, såsom skyldigheten att hantera avfall på ett sådant sätt att det inte har någon negativ inverkan på miljön och människors hälsa, uppmuntran att tillämpa avfallshierarki och principen att förorenaren ska betala, dvs. ett krav att innehavaren eller tidigare innehavare av avfall eller tillverkarna av den produkt från vilken avfallet härrör ska bära kostnaderna för att det bortskaffas.

(2) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁵⁾ efterlyses utveckling eller översyn av avfallslagstiftningen, bland annat ett klargörande av skillnaden mellan avfall och sådant som inte är

(3) I kommissionens meddelande av den 27 maj 2003 med titeln "Mot en temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall" konstateras att det finns behov av att utvärdera de nuvarande definitionerna av återvinning och bortskaffande och att det behövs en allmänt tillämplig definition av materialåtervinning och en debatt om definitionen av avfall.

(4) I Europaparlamentets resolution av den 20 april 2004 om ovan nämnda meddelande ⁽⁶⁾ uppmanas kommissionen att överväga att utvidga rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽⁷⁾ till hela avfallssektorn. Kommissionen uppmanas också att tydligt skilja mellan återvinning och bortskaffande och att klargöra skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall.

(5) I rådets slutsatser av den 1 juli 2004 uppmanas kommissionen att lägga fram ett förslag till översyn av vissa aspekter av direktiv 75/442/EEG, upphävt och ersatt av direktiv 2006/12/EG, för att klargöra skillnaden mellan avfall och sådant som inte är avfall och skillnaden mellan återvinning och bortskaffande.

(6) Det är därför nödvändigt att se över direktiv 2006/12/EG för att klargöra centrala begrepp såsom definitionerna av avfall, återvinning och bortskaffande, skärpa de åtgärder som måste vidtas för att förebygga avfall, införa ett tillvägagångssätt som tar hänsyn till produkters och materials hela livscykel och inte enbart till avfallsfasen samt att koncentrera insatserna på att minska miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall, så att avfallets ekonomiska värde ökas. Vidare bör återvinning av avfall och användning av återvunnet material uppmuntras för att bevara naturresurser. För tydlighetens skull och för att texten ska bli mer lättläst bör direktiv 2006/12/EG upphävas och ersättas av ett nytt direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 309, 16.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Yttrande av den 14 juni 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 februari 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 december 2007 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 401.

⁽⁷⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/87/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (7) Eftersom de flesta viktiga förfaranden för avfallshantering nu omfattas av gemenskapens miljölagstiftning, är det viktigt att detta direktiv anpassas till ett sådant tillvägagångssätt. Genom att betona de miljömål som fastställs i artikel 174 i fördraget, skulle det vara möjligt att starkare fokusera på miljöpåverkan vid generering och hantering av avfall under resursernas hela livscykel. Den rättsliga grunden för detta direktiv bör därför vara artikel 175.
- (8) Effektiva och enhetliga regler för avfallshantering bör med vissa undantag gälla för lös egendom som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.
- (9) Frågan huruvida icke förorenad jord från utgrävningar och andra naturligt förekommande material som används på andra platser än där grävningen utfördes är avfall eller inte bör avgöras i enlighet med definitionen av avfall och bestämmelserna om biprodukter eller om när avfall upphör att vara avfall enligt detta direktiv.
- (10) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel ⁽¹⁾ föreskrivs det bland annat att det ska företas proportionerliga kontroller av insamling, transport, bearbetning, användning och bortskaffande av alla animaliska biprodukter, inbegripet avfall av animaliskt ursprung, så att ingen risk för djurs eller människors hälsa uppstår. Därför bör kopplingen till den förordningen klargöras, så att man kan undvika duplicering av bestämmelser genom att från detta direktiv undanta animaliska biprodukter som är avsedda för sådan användning som inte anses vara avfallshantering.
- (11) På grundval av erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EG) nr 1774/2002 är det lämpligt att förtydliga tillämpningsområdet för avfallslagstiftningen och dess bestämmelser om farligt avfall när det gäller animaliska biprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 1774/2002. Om animaliska biprodukter utgör en potentiell hälsorisk är förordning (EG) nr 1774/2002 lämpligt rättsligt instrument för att ta itu med sådana risker och onödig överlappning med avfallslagstiftningen bör undvikas.
- (12) Klassificeringen av avfall som farligt avfall bör bland annat grundas på gemenskapslagstiftningen om kemikalier, framför allt klassificeringen av beredningar som farliga, inbegripet de haltgränsvärden som används för detta. Det är vidare nödvändigt att behålla det system genom vilket avfall och farligt avfall har klassificerats i enlighet med den förteckning över avfall som senast upprättades genom kommissionens beslut 2000/532/EG ⁽²⁾, för att uppmuntra en harmoniserad klassificering av avfallstyper och säkerställa att fastställandet av vad som är farligt avfall sker på ett harmoniserat sätt i gemenskapen.
- (13) Det är nödvändigt att skilja mellan tillfällig lagring av avfall i väntan på insamling, insamling av avfall och lagring av avfall i väntan på behandling. Verksamhetsutövare som producerar avfall i sin verksamhet bör inte anses syssla med avfallshantering och omfattas av krav på tillstånd för lagring av avfallet i väntan på dess insamling.
- (14) Tillfällig lagring av avfall enligt definitionen av insamling ska tolkas som lagring i väntan på insamling i anläggningar där avfall omlastas för att beredas för vidare transport för återvinning eller bortskaffande på annan plats. Man bör med tanke på detta direktivs syfte göra åtskillnad mellan tillfällig lagring av avfall i väntan på insamling och lagring av avfall i väntan på behandling utifrån typen av avfall, omfånget och lagringstiden samt syftet med insamlingen. Denna åtskillnad bör göras av medlemsstaterna. Lagring av avfall för återvinning under tre år eller mer och lagring av avfall före bortskaffande under ett år eller mer omfattas av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall. ⁽³⁾
- (15) System för sådan insamling av avfall som inte sker yrkesmässigt bör inte bli föremål för registrering, eftersom de utgör en lägre risk och bidrar till en separat avfallsinsamling. Exempel på sådana system är apotekens insamling av läkemedelsavfall, affärers system för återtagning av konsumtionsvaror och kollektiva system i skolor.
- (16) Definitioner av förebyggande, återanvändning, förberedande för återanvändning, behandling och materialåtervinning bör läggas till i detta direktiv, så att dessa begrepps omfattning klargörs.
- (17) Definitionerna av återvinning och bortskaffande behöver ändras, så att en klar åtskillnad görs mellan dessa båda begrepp, på grundval av att dessa förfaranden har helt olika inverkan på miljön genom ersättandet av naturresurser i ekonomin och med erkännande av de potentiella fördelarna för miljön och människors hälsa av att avfall används som en resurs. Riktlinjer kan dessutom utformas

⁽¹⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 829/2007 (EUT L 191, 21.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

för att klargöra fall där det i praktiken är svårt att göra skillnad mellan dessa begrepp eller där en klassificering av verksamheten som återvinning inte motsvarar metodens verkliga miljöpåverkan.

- (18) Detta direktiv bör även klarlägga när förbränning av kommunalt fast avfall är energieffektivt och kan betraktas som ett återvinningsförfarande.
- (19) De bortskaffningsförfaranden som innebär utsläpp i hav eller oceaner, inklusive deponering under havsbotten, regleras också av internationella konventioner, särskilt den i London den 13 november 1972 undertecknade konventionen om förhindrande av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och 1996 års protokoll till denna, med 2006 års ändringar.
- (20) Det bör inte råda någon oklarhet i fråga om de olika aspekterna vid definitionen av avfall och vederbörliga förfaranden bör vid behov tillämpas dels på biprodukter som inte är avfall, dels på avfall som upphör att vara avfall. För att vissa aspekter på definitionen av avfall ska preciseras, bör man i detta direktiv förtydliga
- när ämnen eller föremål som uppkommer under ett tillverkningsförfarande som inte i första hand syftar till att producera dessa ämnen eller föremål utgör biprodukter och inte avfall; beslut om att ett ämne inte är avfall kan endast fattas på grundval av ett samordnat tillvägagångssätt som fortlöpande ska uppdateras och på villkor att detta är förenligt med skyddet för miljön och människors hälsa; om användningen av en biprodukt tillåts enligt ett miljötillstånd eller allmänna miljöbestämmelser, kan medlemsstaterna använda detta som ett redskap för att fastställa att inga allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa förväntas uppträda,
 - när visst avfall upphör att vara avfall, genom att fastställa sådana kriterier för när avfall upphör att vara avfall som garanterar en hög miljöskyddsnivå och ger en miljömässig och ekonomisk fördel; kategorier av avfall för vilka man kan tänka sig att utforma specifikationer och kriterier för när de upphör att vara avfall är bland annat byggnads- och rivningsavfall, vissa former av aska och slagg, metallskrot, kompost, returpapper och glas; för att avfallet ska upphöra att vara avfall kan återvinningsförfarandet vara så enkelt som en kontroll av om avfallet uppfyller kriterierna för att det ska upphöra att vara avfall.
- (21) För att det ska gå att kontrollera eller bedöma om målen för materialåtervinning och återvinning i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer ⁽⁴⁾ samt annan relevant gemenskapslagstiftning är uppfyllda, bör de volymer avfall som har upphört att vara avfall redovisas som materialåtervunnet eller återvunnet avfall.
- (22) I syfte att främja säkerhet och enhetlighet får kommissionen med utgångspunkt i definitionen av avfall anta riktlinjer för att i vissa fall specificera när ämnen eller föremål blir avfall. Sådana riktlinjer får bland annat utformas för elektriska och elektroniska produkter och för fordon.
- (23) Kostnaderna bör fördelas på ett sådant sätt att de speglar de verkliga miljökostnaderna för generering och hantering av detta avfall.
- (24) Principen om att förorenaren ska betala är vägledande på europeisk och internationell nivå. Producenten och innehavaren av avfallet bör hantera detta på ett sätt som garanterar en hög skyddsnivå för miljön och människors hälsa.
- (25) Införandet av utökat producentansvar i detta direktiv är ett sätt att stödja en utformning och produktion av varor vid vilken man fullt ut beaktar och underlättar en effektiv användning av resurser under hela deras livscykel, inbegripet reparation, återanvändning, demontering och materialåtervinning, utan att därmed åsidosätta den fria rörligheten för varor på den inre marknaden.
- (26) Detta direktiv bör bidra till att EU närmar sig ett "återvinningssamhälle", som strävar efter att undvika avfallsgenerering och använder avfall som en resurs. I gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram uppmannas särskilt till åtgärder för att ombesörja källsortering och insamling och materialåtervinning av prioriterade avfallsflöden. I linje med detta mål, och som ett sätt att underlätta eller

⁽¹⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/20/EG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34. Direktivet senast ändrat genom rådets beslut 2005/673/EG (EUT L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽³⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.

förbättra avfallets återvinningspotential, bör avfallet, om det är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart, samlas in separat, innan det undergår sådana återvinningsförfaranden som ger det bästa miljömässiga utbytet.

- (27) För att tillämpa försiktighetsprincipen och principen att förebyggande åtgärder bör vidtas enligt artikel 174.2 i fördraget, är det nödvändigt att fastställa allmänna miljömål för avfallshanteringen inom gemenskapen. I enlighet med dessa principer är det gemenskapens och medlemsstaternas sak att inrätta en ram för att förebygga, minska och i möjligaste mån från början eliminera källorna till förorening eller olägenheter genom att vidta åtgärder genom vilka erkända risker elimineras.
- (28) Avfallshierarkin utgör allmänt det totalt sett bästa miljöalternativet inom lagstiftning och politik på avfallsområdet, men det kan bli nödvändigt att avvika från en sådan hierarki i fråga om särskilda avfallsflöden, då detta är motiverat på grund av bland annat teknisk genomförbarhet, ekonomisk livskraft och miljöskydd.
- (29) För att göra det möjligt för gemenskapen som helhet att ta hand om sitt eget avfall och återvinna blandat kommunalt avfall som har samlats in från privata hushåll och för de enskilda medlemsstaterna att närma sig detta mål, är det nödvändigt att inrätta ett nätverk för samarbete mellan anläggningar för bortskaffande av avfall och anläggningar för återvinning av blandat kommunalt avfall som har insamlats från privata hushåll, med beaktande av geografiska förhållanden och behovet av specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.
- (30) Vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall⁽¹⁾, ska blandat kommunalt avfall enligt artikel 3.5 i denna förordning anses vara blandat kommunalt avfall även då det har genomgått en avfallsbehandling som inte väsentligen har ändrat dess egenskaper.
- (31) Det är viktigt att märka farligt avfall i överensstämmelse med internationella normer och gemenskapsnormer. Om sådant avfall samlas in separat från hushåll, bör detta dock inte medföra att hushållen blir skyldiga att upprätta den nödvändiga dokumentationen.
- (32) Det är i enlighet med avfallshierarkin och för att minska utsläppen av växthusgaser från bortskaffande av avfall till deponier viktigt att underlätta separat insamling och riktig behandling av biologiskt avfall i syfte att producera

miljösäker kompost och annat material som grundar sig på biologiskt avfall. Kommissionen kommer efter en bedömning av hanteringen av biologiskt avfall att vid behov lägga fram lämpliga förslag till lagstiftning.

- (33) Tekniska miniminormer för avfallsbehandling som inte omfattas av direktiv 96/61/EG får antas när det finns belegg för att en fördel skulle uppnås när det gäller skydd av människors hälsa och miljön och när en samordnad metod för tillämpning av det här direktivet skulle säkerställa skyddet av människors hälsa och miljön.
- (34) Det är nödvändigt att närmare ange omfattningen av de avfallsplaner som medlemsstaterna är skyldiga att upprätta och vad de ska innehålla och att vid utarbetandet eller översynen av avfallsplaner beakta miljöpåverkan av genereringen och hanteringen av avfall. Vid behov bör hänsyn också tas till kravet på upprättande av hanteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EG och till den strategi som enligt artikel 5 i direktiv 1999/31/EG ska upprättas för att minska mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier.
- (35) Medlemsstaterna får tillämpa miljötillstånd eller allmänna miljöbestämmelser på vissa avfallsproducenter, dock utan att detta äventyrar en väl fungerande inre marknad.
- (36) Enligt förordning (EG) nr 1013/2006 får medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att förebygga transporter av avfall som inte sker i enlighet med deras avfallsplaner. Med avvikelse från den förordningen bör medlemsstaterna ha rätt att begränsa inkommande återvinningsklassificerade leveranser till förbränningsanläggningar, om det har fastställts att det skulle bli nödvändigt att bortskaffa nationellt avfall eller att avfall skulle behöva behandlas på ett sätt som inte är förenligt med deras avfallsplaner. Det erkänns att vissa medlemsstater kan vara oförmögna att tillhandahålla ett nät med en fullständig uppsättning anläggningar för slutåtervinning på sitt territorium.
- (37) För att förbättra det sätt på vilket åtgärder för att förebygga avfall genomförs i medlemsstaterna och underlätta spridning av bästa praxis inom området, är det nödvändigt att skärpa bestämmelserna om förebyggande av avfall och att införa ett krav på att medlemsstaterna ska utarbeta program för förebyggande av avfall, vilka bör inriktas på de viktigaste miljöeffekterna och beakta hela livscykeln för produkter och material. Sådana åtgärder bör syfta till att bryta sambandet mellan ekonomisk

⁽¹⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

tillväxt och den miljöpåverkan som hänger samman med genereringen av avfall. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön⁽¹⁾, bör berörda parter och allmänheten ha möjlighet att delta i utarbetandet av programmen och ha tillgång till dem när de har utarbetats.

- (38) Ekonomiska styrmedel kan ha en avgörande betydelse för att målen för förebyggande och hantering av avfall ska uppnås. Avfall är ofta av värde som resurs och den fortsatta tillämpningen av ekonomiska styrmedel kan komma att maximera fördelarna för miljön. Användningen av sådana styrmedel på en lämplig nivå bör därför uppmuntras, samtidigt som det framhålls att medlemsstaterna själva kan besluta om användning av sådana styrmedel.
- (39) Vissa bestämmelser om avfallshantering i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽²⁾ bör ändras, så att föräldrade bestämmelser utgår och texten förtydligas. För att gemenslagslagstiftningen ska bli enklare bör dessa bestämmelser inlemmas i det här direktivet. För att klargöra hur det i direktiv 91/689/EEG fastställda förbudet mot blandning fungerar och för att skydda miljön och människors hälsa, bör undantagen från detta förbud dessutom vara anpassade till bästa tillgängliga teknik enligt direktiv 96/61/EG. Direktiv 91/689/EEG bör därför upphävas.
- (40) För att förenkla gemenslagslagstiftningen och återspegla de miljömässiga fördelarna bör relevanta bestämmelser i rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor⁽³⁾ inlemmas i detta direktiv. Direktiv 75/439/EEG bör därför upphävas. Hanteringen av spilloljor bör stå i överensstämmelse med avfallshierarkins ledande princip och de alternativ som medför det bästa totala resultatet för miljön bör föredras. Separat insamling av spilloljor är fortfarande av avgörande betydelse för en korrekt hantering av dessa och för att förebygga skador på miljön på grund av att de bortskaffas på ett felaktigt sätt.
- (41) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för fysiska och juridiska personer som ansvarar för avfallshantering, t.ex. avfallsproducenter, innehavare, mäklare, handlare, transportörer och insamlare, verksamhetsutövare som behandlar

avfall och genomför avfallsplaner, om dessa bryter mot bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaterna får också vidta åtgärder för att återvinna kostnader i samband med överträdelser och återställningsåtgärder utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador.⁽⁴⁾

- (42) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁵⁾.
- (43) Kommissionen bör särskilt ges behörighet att fastställa kriterier för ett antal frågor, t.ex. villkoren för att ett föremål ska anses vara en biprodukt, för när avfall upphör att vara avfall samt för fastställande av vilket avfall som anses utgöra farligt avfall. Kommissionen bör dessutom bemyndigas att anpassa bilagorna till de tekniska och vetenskapliga framstegen och att fastställa tillämpningen av den formel för förbränningsanläggningar som avses i bilaga II R 1. Eftersom dessa åtgärder har allmän räckvidd och syftar till att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv och att komplettera det genom att icke-väsentliga delar läggs till, måste de antas i enlighet med föreskrivande förfarandet med kontroll enligt artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (44) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽⁶⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (45) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda miljön och människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av direktivets omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/76/EG (EGT L 332, 28.12.2000, s. 91).

⁽⁴⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/21/EG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska de negativa följderna av generering och hantering av avfall samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning.

Artikel 2

Undantag från tillämpningsområdet

1. Följande ska undantas från detta direktivs tillämpningsområde:

- a) Gasformiga utsläpp till luften.
- b) Mark (in situ), inklusive icke utgrävd förorenad jord och byggnader med permanent markkontakt.
- c) Icke förorenad jord och annat naturligt förekommande material som grävts ut i samband med byggverksamhet, när det är säkerställt att materialet kommer att användas för byggnation i sitt naturliga tillstånd på den plats där grävningen utfördes.
- d) Radioaktivt avfall.
- e) Utrangerade sprängämnen.
- f) Fekalier, om de inte omfattas av punkt 2 b, halm och annat naturligt, icke-farligt material från jordbruk eller skogsbruk som används inom jordbruk, skogsbruk eller för energiproduktion från sådan biomassa genom processer och metoder som inte skadar miljön eller utgör ett hot mot människors hälsa.

2. Följande ska undantas från detta direktivs tillämpningsområde i den utsträckning de redan omfattas av annan gemenskapslagstiftning:

- a) Avloppsvatten.
- b) Animaliska biprodukter, inbegripet bearbetade produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1774/2002, utom sådana som är avsedda för förbränning, deponier eller användning i biogas- eller komposteringsanläggning.
- c) Kadaver från djur som dött på annat sätt än genom slakt, inbegripet djur som avlivats för att utrota epizootiska

sjukdomar och som bortskaffats enligt förordning (EG) nr 1774/2002.

- d) Avfall från prospektering, brytning, behandling och lagring av mineralresurser samt drift av stenbrott som omfattas av direktiv 2006/21/EG.

3. Utan att det påverkar skyldigheter enligt annan tillämplig gemenskapslagstiftning ska sediment som flyttats i ytvatten vid underhåll av vatten och vattenvägar eller för att förhindra översvämning eller mildra effekterna av översvämning och torka undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv, om det är bevisat att sedimenten är icke-farliga.

4. Särskilda bestämmelser för vissa omständigheter eller för komplettering av detta direktivs bestämmelser får när det gäller hanteringen av vissa kategorier av avfall fastställas i särdirektiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) *avfall*: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,
- 2) *farligt avfall*: avfall med minst en av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III,
- 3) *spilloljor*: mineralbaserade eller syntetiska smörjoljor eller oljor för industriella ändamål som inte längre lämpar sig för det syfte som de ursprungligen var avsedda för, t.ex. använda oljor för förbränningsmotorer och växellådor samt turbinoljor och hydrauloljor,
- 4) *biologiskt avfall*: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, restauranger, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin,
- 5) *avfallsproducent*: var och en som bedriver en verksamhet som ger upphov till avfall (ursprunglig avfallsproducent) och var och en som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning,
- 6) *avfallsinnehavare*: avfallsproducenten eller den fysiska eller juridiska person som är i besittning av det,
- 7) *handlare*: företag som fungerar som huvudman för att köpa och därefter sälja avfall, inbegripet handlare som inte kommer i fysisk besittning av avfallet,
- 8) *mäklare*: företag som ombesörjer återvinning eller bortskaffande av avfall på andras vägnar, inbegripet mäklare som inte kommer i fysisk besittning av avfallet,

- 9) *avfallshantering*: insamling, transport, återvinning och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, inklusive åtgärder som handlaren eller mäklaren vidtar,
- 10) *insamling*: uppsamling av avfall, inbegripet försortering och tillfällig lagring av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning,
- 11) *förebyggande*: åtgärder som vidtas innan ett ämne, ett material eller en produkt blivit avfall och innebär en minskning av
- a) mängden avfall, inbegripet genom återanvändning av produkter eller förlängning av produkters livslängd,
- b) negativ påverkan av miljön och människors hälsa genom det genererade avfallet, eller
- c) halten av skadliga ämnen i material och produkter,
- 12) *återanvändning*: varje förfarande som innebär att produkter eller komponenter som inte är avfall återanvänds i samma syfte för vilket de ursprungligen var avsedda,
- 13) *behandling*: återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande,
- 14) *återvinning*: varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte; bilaga II innehåller en icke uttömmande förteckning över återvinningsförfaranden,
- 15) *förberedelse för återanvändning*: återvinningsförfaranden som går ut på kontroll, rengöring eller reparation, genom vilka produkter eller produktkomponenter som har blivit avfall bereds för att användas igen utan någon annan förbehandling,
- 16) *materialåtervinning*: varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål; det omfattar upparbetning av organiskt material men inte energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller fyllmaterial,
- 17) *regenerering av spilloljor*: varje materialåtervinningsförfarande genom vilket basoljor kan framställas genom raffinering av spilloljor, bland annat genom att avlägsna de föroreningar, oxidationsprodukter och tillsatser som sådana oljor innehåller,
- 18) *bortskaffande*: varje förfarande som inte utgör återvinning, även om det medför återvinning av ämnen eller energi; bilaga I innehåller en icke uttömmande förteckning över förfaranden för bortskaffande,
- 19) *bästa tillgängliga teknik*: bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 96/61/EG.

Artikel 4

Biprodukter

1. Ett ämne eller ett föremål som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta kan endast betraktas som biprodukt i stället för som avfall enligt artikel 3.1 om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det ska vara säkerställt att ämnet eller föremålet kommer att fortsätta att användas.
- b) Ämnet eller föremålet ska kunna användas direkt utan någon annan bearbetning än normal industriell praxis.
- c) Ämnet eller föremålet ska produceras som en integrerad del i en produktionsprocess.
- d) Den fortsatta användningen ska vara laglig, dvs. ämnet eller föremålet ska uppfylla alla relevanta produkt-, miljö- och hälsoskyddskrav för den specifika användningen och inte leda till allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa.
2. På grundval av de villkor som fastställs i punkt 1 får åtgärder antas för att avgöra vilka kriterier som ska vara uppfyllda för att specifika ämnen eller föremål ska betraktas som en biprodukt och inte som avfall enligt artikel 3.1. Dessa åtgärder, vilkas syfte är att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv genom komplettering, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

Artikel 5

Upphörande att vara avfall

1. Visst specifikt avfall ska upphöra att vara avfall i den mening som avses i artikel 3.1 när det har genomgått ett återvinningsförfarande och uppfyller specifika kriterier som utarbetats på följande villkor:
- a) Ämnet eller föremålet ska användas allmänt för ett specifikt ändamål.
- b) Det ska finnas en marknad för eller efterfrågan på sådana ämnen eller föremål.

- c) Ämnet eller föremålet ska uppfylla de tekniska kraven för det specifika ändamål som avses i led a) och befintlig lagstiftning och normer för produkter.
- d) Användning av ämnet eller föremålet kommer inte att leda till allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa.

Kriterierna ska vid behov inbegripa gränsvärden för förorenande ämnen.

2. Åtgärder för antagandet av dessa kriterier genom vilka man specificerar vad som är avfall, vilkas syfte är att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv genom komplettering, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

3. Avfall som upphör att vara avfall i enlighet med punkterna 1 och 2 ska också upphöra att vara avfall med avseende på de återvinnings- och materialåtervinningsmål som fastställs i direktiven 94/62/EG, 2000/53/EG, 2002/96/EG och 2006/66/EG och annan relevant gemenskapslagstiftning.

4. Om inga kriterier har fastställts på gemenskapsnivå i enlighet med förfarandet i punkterna 1 och 2, får medlemsstaterna med beaktande av tillämplig rättspraxis från fall till fall besluta om ett visst avfall har upphört att vara avfall. De ska anmäla sådana beslut till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations-samhällets tjänster ⁽¹⁾, om det krävs enligt det direktivet.

Artikel 6

Förteckning över avfall

1. De åtgärder om uppdatering av den i kommissionens beslut 2000/532/EG fastställda förteckningen över avfall som avser ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2. Förteckningen ska omfatta farligt avfall och hänsyn ska tas till avfallets ursprung och sammansättning samt i förekommande fall till haltgränsvärden för farliga ämnen. Förteckningen över avfall är bindande när det gäller fastställande av avfall som ska anses utgöra farligt avfall. Att ett ämne eller föremål ingår i förteckningen innebär inte att det under alla förhållanden är avfall. Ett ämne eller föremål ska endast betraktas som avfall när definitionen i artikel 3.1 är uppfylld.

2. En medlemsstat får betrakta avfall som farligt avfall om det, trots att det inte tas upp som farligt i förteckningen över avfall, har minst en av de egenskaper som anges i bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

Medlemsstaten ska anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och förse kommissionen med all relevant information. På grundval av de inkomna anmälningarna ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.

3. Om en medlemsstat kan styrka att en viss typ av avfall som är upptaget i förteckningen som farligt avfall inte uppvisar någon av de egenskaper som anges i bilaga III, får den betrakta detta avfall som icke-farligt avfall. Medlemsstaten ska anmäla sådana fall till kommissionen i den rapport som avses i artikel 34.1 och förse kommissionen med nödvändiga bestyrkanden. På grundval av de inkomna anmälningarna ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.

4. Åtgärder för översyn av förteckningen i syfte att avgöra om den ska justeras i enlighet med punkterna 2 och 3, vilkas syfte är att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

KAPITEL II

Allmänna krav

Artikel 7

Utökat producentansvar

1. För att stärka förebyggande och återvinning av avfall får medlemsstaterna vidta lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att garantera att varje fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt utvecklar, tillverkar, bearbetar och behandlar eller säljer produkter (produktens producent) har utökat producentansvar.

Sådana åtgärder kan inbegripa mottagande av återlämnade produkter och av det avfall som finns kvar när dessa produkter har använts samt efterföljandehantering av avfallet och det ekonomiska ansvaret för sådan verksamhet.

2. Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra en produktutformning som minskar inverkan på miljön och genereringen av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna och i syfte att garantera att återvinning och bortskaflande av produkter som har blivit avfall sker i enlighet med artiklarna 10 och 11.

Sådana åtgärder kan bland annat uppmuntra utveckling, produktion och marknadsföring av produkter som är lämpliga för flercaldig användning, är tekniskt hållbara och lämpar sig för riktig och säker återvinning och miljövänligt bortskaflande när de har blivit avfall.

3. När medlemsstaterna tillämpar utökat producentansvar, ska de ta hänsyn till teknisk genomförbarhet och ekonomisk hållbarhet samt den övergripande inverkan på miljön, människors hälsa och samhället och respektera behovet av att se till att den inre marknaden fungerar smidigt.

4. Det utökade producentansvaret ska tillämpas utan att det påverkar ansvaret för avfallshantering enligt artikel 13.1.

Artikel 8

Återvinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att avfall genomgår återvinningsförfaranden i enlighet med artiklarna 10 och 11.

2. När det är nödvändigt för tillämpningen av punkt 1 och för att underlätta eller förbättra återvinningen, ska avfall samlas in separat, om detta är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart, och får inte blandas med annat avfall eller annat material med andra egenskaper.

Artikel 9

Bortskaffande

Medlemsstaterna ska se till att avfallet bortskaffas när återvinning i enlighet med artikel 8.1 inte genomförs.

Artikel 10

Skydd för människors hälsa och miljön

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att avfallshantering genomförs utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön, i synnerhet

- a) utan risk för vatten, luft, mark, växter eller djur,
- b) utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt, och
- c) utan att negativt påverka landskapet eller områden av särskilt intresse.

Artikel 11

Avfallshierarki

1. Följande avfallshierarki ska vara vägledande för lagstiftning och politik som rör förebyggande och hantering av avfall:

- a) Förebyggande.
- b) Förberedelse för återanvändning.

c) Materialåtervinning.

d) Annan återvinning, t.ex. energiåtervinning.

e) Bortskaffande.

2. När avfallshierarkin enligt punkt 1 tillämpas, ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja de alternativ som ger bäst resultat för miljön som helhet. Detta kan kräva att vissa avfallsflöden avviker från hierarkin, när det är motiverat med hänsyn till livscykelstänkandet vad avser den allmänna påverkan av generering och hantering av sådant avfall.

Medlemsstaterna ska ta hänsyn till de allmänna miljöskyddsprinciperna om försiktighet och hållbarhet, teknisk genomförbarhet och ekonomisk livskraft, resursskydd samt den allmänna påverkan på miljön, människors hälsa, ekonomi och samhälle i enlighet med artiklarna 1 och 10.

Artikel 12

Kostnader

1. Kostnaderna för avfallshantering ska i enlighet med principen om att förorenaren ska betala belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna.

2. Medlemsstaterna får besluta att kostnaderna för avfallshantering helt eller delvis ska belasta den som tillverkat den produkt från vilken avfallet kom och att distributörerna av sådana produkter får dela på dessa kostnader.

KAPITEL III

Avfallshantering

Artikel 13

Ansvar för avfallshantering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje ursprunglig producent eller annan innehavare av avfall själv utför behandlingen av avfall eller överlåter behandlingen till en handlare eller verksamhetsutövare som behandlar avfall eller ombesörjer detta genom en privat eller offentlig avfallsinsamlare i enlighet med artiklarna 10 och 11.

2. När avfallet överförs från den ursprungliga producenten eller innehavaren till en av de fysiska eller juridiska personer som anges i punkt 1 för preliminär behandling, ska detta normalt inte innebära befrielse från ansvaret för utförandet av ett fullständigt återvinnings- eller bortskaffningsförfarande.

Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1013/2006 får medlemsstaterna ange villkor för ansvaret och besluta om i vilka fall som den ursprungliga producenten ska behålla ansvaret för hela behandlingskedjan eller i vilka fall som ansvaret kan delas eller delegeras mellan aktörerna i behandlingskedjan.

3. Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 7 besluta att ansvaret för att ombesörja avfallshanteringen helt eller delvis ska ligga hos tillverkaren av den produkt från vilken avfallet kommit och att distributörerna av dessa produkter får dela detta ansvar.

4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att på sitt territorium se till att de verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall levererar det insamlade och transporterade avfallet till lämpliga behandlingsanläggningar som uppfyller kraven i artikel 10.

Artikel 14

Principen om självförsörjning och närhet

1. Medlemsstaterna ska, i samarbete med andra medlemsstater om detta är nödvändigt eller tillrådligt, vidta lämpliga åtgärder för att upprätta ett sammanhängande och ändamålsenligt utformat nätverk av anläggningar för bortskaffande av avfall och anläggningar för återvinning av blandat kommunalt avfall som samlats in från privata hushåll, inbegripet när insamlingen även omfattar sådant avfall från andra producenter, med beaktande av bästa tillgängliga teknik.

Med avvikelse från förordning (EG) nr 1013/2006 får medlemsstaterna, i syfte att skydda sitt nätverk, begränsa inkommande transporter av avfall som är avsedda för förbränningsanläggningar och som klassificeras som återvinning, om det har fastställts att sådana transporter skulle få till följd att nationellt avfall måste bortskaffas eller att avfall måste behandlas på ett sätt som inte är förenligt med deras avfallsplaner. Medlemsstaterna ska anmäla ett sådant beslut till kommissionen. Medlemsstaterna får även begränsa utgående transporter av avfall av de miljöskäl som anges i förordning (EG) nr 1013/2006.

2. Nätverket ska utformas så att gemenskapen som helhet är självförsörjande i fråga om bortskaffande av avfall och återvinning av sådant avfall som avses i punkt 1 och så att medlemsstaterna var för sig närmar sig detta mål, med hänsyn tagen både till geografiska förhållanden och behovet av specialiserade anläggningar för vissa typer av avfall.

3. Nätverket ska göra det möjligt att bortskaffa avfall eller återvinna sådant avfall som avses i punkt 1 vid någon av de närmast belägna lämpliga anläggningarna med användning av de lämpligaste metoderna och teknikerna, så att en hög miljö- och hälsoskyddsnivå säkerställs.

4. Närhets- och självförsörjandeprinciperna ska inte innebära att varje medlemsstat på sitt territorium måste förfoga över samtliga slag av anläggningar för slutlig återvinning.

Artikel 15

Förbud mot blandning av farligt avfall

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att farligt avfall inte blandas, vare sig med andra kategorier av farligt avfall eller med annat avfall eller andra ämnen eller material. Blandning ska även innefatta utspädning av farliga ämnen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna tillåta blandning, förutsatt att

a) blandningsförfarandet genomförs av en verksamhetsutövare som erhållit ett tillstånd enligt artikel 20,

b) villkoren i artikel 10 är uppfyllda och avfallshanteringens negativa inverkan på människors hälsa och miljön inte ökar, och

c) blandningsförfarandet genomförs i överensstämmelse med bästa tillgängliga teknik.

3. Farligt avfall som har blandats i strid med punkt 1 ska för att uppfylla kraven i artikel 10 separeras, med förbehåll för de tekniska och ekonomiska genomförbarhetskriterierna om detta är möjligt och nödvändigt.

Artikel 16

Märkning av farligt avfall

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att farligt avfall som samlas in, transporteras eller tillfälligt lagras är förpackat och märkt i enlighet med gällande internationella normer och gemenskapsnormer.

2. Om farligt avfall överläts inom en medlemsstat, ska det åtföljas av ett identifieringsdokument, som får vara i elektronisk form, med lämpliga uppgifter enligt bilaga I B till förordning (EG) nr 1013/2006.

Artikel 17

Farligt avfall producerat av hushåll

Artiklarna 15, 16 och 32 ska inte tillämpas på blandat kommunalt avfall.

Artiklarna 16 och 32 ska inte tillämpas på utsorterade delar av hushållens farliga avfall förrän dessa godtagits för insamling, bortskaffande eller återvinning av en verksamhetsutövare som erhållit tillstånd eller registrerats i enlighet med artikel 20 eller artikel 23.

Artikel 18

Spilloljor

1. Utan att det påverkar skyldigheterna i fråga om hantering av farligt avfall enligt artiklarna 15 och 16 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att

- a) spilloljor samlas in separat, om detta är tekniskt genomförbart,
- b) spilloljor behandlas i enlighet med artiklarna 10 och 11,
- c) spilloljor med olika egenskaper inte blandas och att spilloljor inte blandas med andra typer av avfall eller ämnen, om sådan blandning hindrar deras behandling, om detta är tekniskt genomförbart och ekonomiskt bärkraftigt.

2. För att spilloljor ska samlas in separat och behandlas på rätt sätt får medlemsstaterna enligt sina nationella villkor tillämpa sådana ytterligare åtgärder som tekniska krav, producentansvar, ekonomiska styrmedel eller frivilliga överenskommelser.

3. Om spilloljor enligt nationell lagstiftning omfattas av krav på regenerering, får medlemsstaterna föreskriva att sådana spilloljor ska regenereras, om detta är tekniskt genomförbart, och, om artikel 11 eller 12 i förordning (EG) nr 1013/2006 tillämpas, begränsa transport över gränserna av spilloljor från sitt territorium till förbrännings- eller samförbränningsanläggningar för att prioritera regenereringen av spilloljor.

Artikel 19

Biologiskt avfall

Medlemsstaterna ska vid behov och i enlighet med artiklarna 10 och 11 vidta åtgärder för att främja

- a) separat insamling av biologiskt avfall,

- b) behandling av biologiskt avfall på ett sätt som motsvarar en hög miljöskyddsnivå,

- c) användning av miljömässigt säkert material som framställts av biologiskt avfall.

Kommissionen ska göra en bedömning av hanteringen av biologiskt avfall i syfte att vid behov lägga fram ett förslag.

KAPITEL IV

Tillstånd och registrering

Artikel 20

Tillståndsprövning

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla verksamhetsutövare som har för avsikt att behandla avfall ska inneha ett tillstånd från behörig myndighet.

Sådana tillstånd ska omfatta åtminstone följande uppgifter:

- a) Typer och mängder av avfall som får behandlas.
- b) Tekniska krav och eventuella övriga krav som är relevanta för platsen i fråga, för varje typ av tillåtet förfarande.
- c) De säkerhets- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas.
- d) Föreskriven metod för varje typ av förfarande.
- e) Övervaknings- och kontrollförfaranden vid behov.
- f) Bestämmelser om avslutande och efterbehandling vid behov.

2. Tillstånd får beviljas för en viss period och får därefter förlängas.

3. Om den behöriga myndigheten anser att den tilltänkta behandlingsmetoden är oacceptabel ur miljöskyddssynpunkt, i synnerhet när metoden inte är förenlig med artikel 10, ska den inte utfärda ett tillstånd.

4. För tillstånd som omfattar förbränning eller samförbränning med energiåtervinning ska ett villkor vara att energiåtervinningen sker med hög energieffektivitet.

5. Under förutsättning att kraven i denna artikel uppfylls kan alla tillstånd som utfärdats i enlighet med annan nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning kombineras med det tillstånd som krävs enligt punkt 1 till ett enda tillstånd, om man därigenom kan undvika onödigt överlappning av information och onödigt dubbelarbete för verksamhetsutövaren eller den behöriga myndigheten.

*Artikel 21***Undantag från tillståndskrav**

Medlemsstaterna får undanta verksamhetsutövare från kravet i artikel 20.1 om verksamheten består i

- a) bortskaffande av eget icke-farligt avfall på den plats där detta uppkommer, eller
- b) återvinning av avfall.

*Artikel 22***Villkor för undantag**

1. En medlemsstat som önskar bevilja undantag i enlighet med artikel 21 ska för varje typ av verksamhet fastställa allmänna regler av vilka det framgår vilka typer och mängder av avfall som omfattas av undantaget och vilken behandlingsmetod som ska användas.

Reglerna ska utformas för att säkerställa att avfallet behandlas i enlighet med artikel 10. Vid bortskaffande enligt artikel 21 a bör dessa regler beakta bästa tillgängliga teknik.

2. Utöver de allmänna regler som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna fastställa särskilda villkor för beviljande av undantag för farligt avfall, vilka bland annat ska omfatta typ av verksamhet och eventuella andra nödvändiga krav som ska uppfyllas vid olika former av återvinning och vid behov gränsvärden för innehållet av farliga ämnen i avfallet och utsläppsgränsvärden.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de allmänna regler som de fastställt enligt punkterna 1 och 2.

*Artikel 23***Registrering**

Medlemsstaterna ska se till att den nationella behöriga myndigheten för ett register över följande, om dessa inte omfattas av tillståndskrav:

- a) Verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall.
- b) Handlare eller mäklare.
- c) Verksamhetsutövare som omfattas av undantag från tillståndskraven enligt artikel 21.

*Artikel 24***Minimikrav**

1. Tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall som kräver tillstånd enligt artikel 20 får antas, om det är klarlagt att

sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön. Dessa åtgärder, som är avsedda att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

2. Dessa minimikrav får endast omfatta den behandling av avfall som inte omfattas av direktiv 96/61/EG eller som lämpligen inte ska omfattas av det direktivet.

3. Dessa minimikrav ska

- a) vara inriktade på de viktigaste formerna av miljöpåverkan till följd av behandlingen av avfall,
- b) säkerställa att avfallet behandlas i enlighet med artikel 10,
- c) beakta bästa tillgängliga teknik, och
- d) i förekommande fall omfatta frågor som rör behandlingens kvalitet och processkrav.

4. Minimikrav för verksamhet som kräver registrering enligt artikel 23 a och b ska antas, om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människor hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden, inklusive för insamlares, transportörers, handlares och mäklares tekniska kvalifikationer.

Dessa åtgärder, som är avsedda att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

*KAPITEL V***Planer och program***Artikel 25***Avfallsplaner**

1. Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 1, 10, 11 och 14 fastställer en eller flera avfallsplaner.

Dessa planer ska var för sig eller i kombination omfatta den berörda medlemsstatens geografiska territorium i dess helhet.

2. Avfallsplanerna ska omfatta en analys av den nuvarande situationen när det gäller avfallshantering i det berörda geografiska området och de åtgärder som ska vidtas för att i miljöhänseende förbättra sunda förberedelser för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och bortskaffande av avfall samt en utvärdering av hur planen kommer att bidra till genomförandet av målen och bestämmelserna i detta direktiv.

3. Avfallsplanerna ska i lämplig utsträckning och med beaktande av planeringsområdets geografiska nivå och omfattning innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Det inom territoriet genererade avfallens typ, mängd och ursprung, avfall som sannolikt kommer att transporteras från eller till det nationella territoriet samt en bedömning av avfallsströmmarnas framtida utveckling.
- b) Befintliga avfallsinsamlingssystem och större anläggningar för bortskaftande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall eller avfallsströmmar som omfattas av särskild gemenskapslagstiftning.
- c) En bedömning av behovet av nya insamlingssystem, nedläggning av befintliga avfallsanläggningar, ytterligare infrastruktur för avfallet i enlighet med artikel 14 och vid behov investeringar med anknytning till detta.
- d) Vid behov tillräcklig information om kriterier för platsidentifiering och kapacitet för framtida bortskaftande eller större återvinningsanläggningar.
- e) Allmän policy för avfallshantering, inbegripet planerad teknik och planerade metoder för avfallshantering eller policy för annat avfall som medför särskilda problem vid hanteringen.

4. Avfallsplanen får med beaktande av planeringsområdets geografiska nivå och omfattning innehålla följande:

- a) Organisatoriska aspekter i samband med avfallshanteringen, bland annat en beskrivning av ansvarsfördelningen mellan de offentliga och privata aktörer som ombesörjer avfallshantering.
- b) En utvärdering av huruvida användning av ekonomiska och andra styrmedel kan vara användbar och lämplig för att lösa olika avfallsproblem, med beaktande av vikten av att upprätthålla en väl fungerande inre marknad.
- c) Användning av kampanjer för att öka medvetenheten och informationen till allmänheten eller en bestämd grupp av konsumenter.
- d) Nedlagda förorenade deponier samt åtgärder för efterbehandling av dessa.

5. Avfallsplanerna ska uppfylla de krav som gäller för hanteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EG och överensstämma med den strategi för att minska mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier som avses i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG.

Artikel 26

Avfallsförebyggande program

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med artiklarna 1 och 11 upprätta avfallsförebyggande program senast den ... (*).

(*) Fem år efter det att detta direktiv har trätt ikraft.

Programmen ska om lämpligt antingen ingå i avfallsplanerna enligt artikel 25 eller i andra miljöpolitiska program eller fungera som separata program. Om programmet integreras i avfallsplanen eller andra program, ska de avfallsförebyggande åtgärderna tydligt anges.

2. I de program som avses i punkt 1 ska mål för förebyggande av avfall fastställas. Medlemsstaterna ska beskriva de befintliga förebyggande åtgärderna och utvärdera om exemplen på åtgärder i bilaga IV eller andra lämpliga åtgärder är användbara.

Syftet med sådana mål och åtgärder ska vara att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och den miljöpåverkan som hänger samman med genereringen av avfall.

3. Medlemsstaterna ska fastställa lämpliga specifika kvalitativa eller kvantitativa riktmärken för antagna avfallsförebyggande åtgärder för att övervaka och bedöma hur åtgärderna utvecklas och får för samma syfte fastställa andra specifika kvalitativa eller kvantitativa mål och indikatorer än dem som avses i punkt 4.

4. Indikatorer för avfallsförebyggande åtgärder får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.3.

5. Kommissionen ska ta fram riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna att utforma programmen.

Artikel 27

Utvärdering och översyn av planer och program

Medlemsstaterna ska säkerställa att avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen utvärderas åtminstone vart sjätte år och ses över vid behov.

Artikel 28

Allmänhetens medverkan

Medlemsstaterna ska se till att relevanta berörda parter och myndigheter samt allmänheten bereds tillfälle att delta i utarbetandet av planerna för hantering av avfall och i programmen för förebyggande av avfall och att de får tillgång till dem när de har utarbetats i enlighet med direktiv 2003/35/EG eller i förekommande fall Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan⁽¹⁾. De ska lägga ut planerna och programmen på en offentlig webbplats.

⁽¹⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

*Artikel 29***Samarbete**

Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt samarbeta med de övriga berörda medlemsstaterna och med kommissionen vid upprättandet av avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen i enlighet med artiklarna 25 och 26.

*Artikel 30***Information som ska lämnas till kommissionen**

1. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen enligt artiklarna 25 och 26, när dessa har antagits, och om varje väsentlig ändring av planerna och programmen.

2. Kommissionen ska fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga revideringar av dessa planer och program i enlighet med förfarandet i artikel 36.3.

*KAPITEL VI***Inspektioner och register***Artikel 31***Inspektioner**

1. De behöriga myndigheterna ska med jämna mellanrum inspektera verksamhetsutövare som behandlar avfall, verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall, mäklare och handlare samt verksamhetsutövare som producerar farligt avfall.

2. Inspektioner som avser insamling och transport ska omfatta det insamlade och transporterade avfallens ursprung, typ, mängd och destination.

3. Medlemsstaterna får ta hänsyn till registreringar som erhållits enligt gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (Emas), särskilt med avseende på inspektionernas frekvens och intensitet.

*Artikel 32***Register**

1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 20.1, producenter av farligt avfall och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar farligt avfall eller agerar som handlare och mäklare av farligt avfall ska föra ett register över avfallens mängd, typ, ursprung och vid behov destination, insamlingsfrekvens, transportsätt samt behandlingsmetod och på begäran ställa denna information till de behöriga myndigheternas förfogande.

2. För farligt avfall gäller att registren ska sparas i minst tre år, utom när det gäller verksamhetsutövare som transporterar farligt avfall, vilka ska spara registren i minst tolv månader.

Dokumentation som visar att avfallet har hanterats ska uppvisas på begäran av de behöriga myndigheterna eller en tidigare innehavare.

3. Medlemsstaterna får kräva att producenter av icke-farligt avfall ska följa punkterna 1 och 2.

*Artikel 33***Efterlevnad och sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt.

2. Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och vidta erforderliga åtgärder för att se till att de verkställs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*KAPITEL VII***Slutbestämmelser***Artikel 34***Rapportering och översyn**

1. Medlemsstaterna ska vart tredje år underrätta kommissionen om genomförandet av detta direktiv i form av en rapport i elektronisk version för varje sektor. Denna rapport ska också innehålla information om hantering av spillolja och om framsteg med genomförandet av de avfallsförebyggande programmen.

Rapporten ska sammanställas utgående från ett frågeformulär eller en mall som kommissionen fastställer i enlighet med förfarandet i artikel 6 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön⁽¹⁾. Rapporten ska lämnas till kommissionen senast nio månader efter utgången av den treårsperiod som rapporten avser.

2. Kommissionen ska sända frågeformuläret eller mallen till medlemsstaterna sex månader innan den period som sektorsrapporten avser inleds.

3. Kommissionen ska inom nio månader efter det att den har mottagit sektorsrapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

4. I sin första rapport, ... (*), ska kommissionen se över genomförandet av direktivet och vid behov lägga fram förslag till en översyn. Rapporten ska också bedöma medlemsstaternas befintliga avfallsförebyggande program, mål och indikatorer på grundval av den information som lämnats i enlighet med artikel 30 och ompröva möjligheten av program, mål och indikatorer på gemenskapsnivå.

Artikel 35

Tolkning och anpassning till den tekniska utvecklingen

1. Kommissionen får utarbeta riktlinjer för tolkningen av definitionerna av återvinning och bortskaffande i artikel 3.14 och 3.18.

Vid behov ska tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt bilaga II R 1 specificeras. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 299.2 fjärde stycket i fördraget och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas. Denna åtgärd, som avser att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

2. Bilagorna kan komma att ändras mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 36.2.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 37

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (**).

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 38

Upphävande

Direktiv 75/439/EEG, 91/689/EEG och 2006/12/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... (**).

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 39

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 40

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Sex år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

(**) 24 månader efter det att detta direktiv har trätt ikraft.

BILAGA I

Bortskaffningsförfaranden

- D 1 Deponering på eller under markytan (t.ex. på avfallsupplag eller liknande)
- D 2 Behandling i markbädd (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall och slam i jord eller liknande)
- D 3 Djupinjicering (t.ex. insprutning av pumpbart avfall i källor, saltgruvor eller naturligt förekommande förvaringsrum och liknande)
- D 4 Invallning (t.ex. placering av flytande avfall och slam i dagbrott, dammar eller laguner och liknande)
- D 5 Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön)
- D 6 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner
- D 7 Utsläpp till hav eller oceaner, inklusive deponering under havsbotten
- D 8 Biologisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1-D 12
- D 9 Fysikalisk kemisk behandling som inte anges på annan plats i denna bilaga och som leder till en slutprodukt i form av föreningar eller blandningar som bortskaffas med något av förfarandena D 1-D 12 (t.ex. avdunstning, torkning, kalcinering osv.)
- D 10 Förbränning på land
- D 11 Förbränning till havs (*)
- D 12 Permanent lagring (t.ex. placering av behållare i en gruva och liknande)
- D 13 Sammansmältning eller blandning före behandling enligt något av förfarandena D 1-D 12 (**)
- D 14 Omförpackning före behandling enligt något av förfarandena D 1-D 13
- D 15 Lagring före något av förfarandena D 1-D 14 (utom tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet har uppkommit) (***)

(*) Detta förfarande är förbjudet enligt EU-lagstiftningen och internationella konventioner.

(**) Om det inte finns någon annan lämplig D-kod, kan detta omfatta preliminära förfaranden före återvinning, inklusive förbehandling, t.ex. sortering, krossning, komprimering, sintring, torkning, fragmentering, konditionering eller separering för överlämnande till någon av verksamheterna D 1-D 12.

(***) Med tillfällig lagring avses tillfällig lagring enligt artikel 3 10.

BILAGA II

Återvinningsförfaranden

- R 1 Användning främst som bränsle eller annan energikälla (*)
- R 2 Återvinning/regenerering av lösningsmedel
- R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser) (**)
- R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar
- R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material (***)
- R 6 Regenerering av syror eller baser
- R 7 Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar
- R 8 Återvinning av katalysatorkomponenter
- R 9 Omräffinerad av olja eller annan återanvändning av olja
- R10 Markspridning med positiva effekter på jordbruket eller ekologin
- R 11 Användning av avfall som har uppkommit genom något av förfarandena R 1–R 10
- R 12 Utväxling av avfall som ska bli föremål för något av förfarandena R 1–R 11 (****)
- R 13 Lagring av avfall före något av förfarandena R 1–R 12 (utom tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet har uppkommit) (*****)

(*) Detta omfattar förbränningsanläggningar avsedda för kommunalt fast avfall vilkas energieffektivitet uppgår till minst
 — 0,60 för anläggningar som tagits i drift och tilldelats tillstånd enligt gällande gemenskapslagstiftning före den 1 januari 2009,
 — 0,65 för anläggningar som fått tillstånd efter den 31 december 2008,
 enligt följande formel:

$$\text{Energieffektivitet} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$
,
 där följande gäller:
 E_p är den energi som årligen produceras i form av värme eller elektricitet. Den beräknas genom att energin i form av elektricitet multipliceras med 2,6 och värme som produceras för kommersiella ändamål multipliceras med 1,1 (GJ/år).
 E_f är den årliga energitillförseln till systemet från sådana bränslen som bidrar till produktionen av ånga (GJ/år).
 E_w är den energi som kan utvinnas från det behandlade avfallet under ett år beräknad utifrån avfallets effektiva värmevärde (GJ/år).
 E_i är den energi som importeras under ett år, bortsett från E_w och E_f (GJ/år).
 0,97 är en faktor som motsvarar energiförlusterna på grund av bottenaska och strålning.
 Denna formel ska tillämpas i enlighet med referensdokumentet om bästa tillgängliga teknik vid förbränning av avfall.

(**) Detta omfattar förgasning och pyrolys med utnyttjande av komponenterna som kemikalier.

(***) Detta omfattar jordtvätt som medför återställande av mark och återvinning av oorganiska byggmaterial.

(****) Om det inte finns någon annan lämplig R-kod, kan detta omfatta preliminära förfaranden före återvinning, inklusive förbehandling, t.ex. demontering, sortering, krossning, komprimering, sintring, torkning, fragmentering, konditionering, omförpackning, separering, sammansmältning eller blandning för överlämnande till någon av verksamheterna R 1–R 11.

(*****) Med tillfällig lagring avses tillfällig lagring enligt artikel 3 10.

BILAGA III

Egenskaper som gör att avfall klassificeras som farligt avfall

- H 1 *Explosivt*: ämnen och preparat som kan explodera vid kontakt med öppen eld eller som är mer känsliga för stötar eller friktion än dinitrobensen.
- H 2 *Oxiderande*: ämnen och preparat som ger upphov till en kraftig exoterm reaktion i kontakt med andra ämnen, särskilt brännbara ämnen.
- H 3-A *Mycket brandfarligt*:
- Flytande ämnen och preparat med en flampunkt under 21 °C (inklusive synnerligen brandfarliga vätskor).
 - Ämnen och preparat som vid kontakt med luft vid normal temperatur och utan annan energitillförsel kan utveckla värme och slutligen fatta eld.
 - Fasta ämnen och preparat som lätt kan fatta eld vid kortvarig kontakt med en antändningskälla och som fortsätter att brinna eller förbrännas efter det att antändningskällan avlägsnats.
 - Gasformiga ämnen och preparat som är brandfarliga i luft vid normalt tryck.
 - Ämnen och preparat som i kontakt med vatten eller fuktig luft utvecklar mycket brandfarliga gaser i farliga mängder.
- H 3-B *Brandfarligt*: Ämnen och preparat i flytande form med en flampunkt på 21–55 °C.
- H 4 *Irriterande*: ämnen och preparat som inte är frätande men som vid direkt, långvarig eller upprepad kontakt med hud eller slemhinnor kan orsaka inflammation.
- H 5 *Hälsoskadligt*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan medföra begränsade hälsoskador.
- H 6 *Giftigt*: ämnen och preparat (inklusive mycket giftiga ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan orsaka allvarliga akuta eller kroniska hälsorisker eller till och med död.
- H 7 *Cancerframkallande*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan ge upphov till cancer eller öka dess förekomst.
- H 8 *Frätande*: ämnen och preparat som vid kontakt kan förstöra levande vävnad.
- H 9 *Smittfarligt*: ämnen och preparat som innehåller mikroorganismer eller deras toxiner och enligt vetenskap eller grundad misstanke förorsakar sjukdom hos människor eller andra levande organismer.
- H 10 *Reproduktionstoxiskt*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan förorsaka icke ärftliga medfödda missbildningar eller öka förekomsten av dessa.
- H 11 *Mutagent*: ämnen och preparat som vid inandning, förtäring eller upptag genom huden kan förorsaka ärftliga genetiska skador eller öka deras förekomst.
- H 12 Avfall som avger giftiga eller mycket giftiga gaser i kontakt med vatten, luft eller syra.
- H 13 (*) *Allergiframkallande*: ämnen och preparat som vid inandning eller upptag genom huden kan framkalla en överkänslighetsreaktion, så att det vid ytterligare exponering för ämnet eller preparatet uppstår karakteristiska skadliga symtom.
- H 14 *Ekotoxiskt*: avfall som omedelbart eller på sikt utgör en risk för en eller flera miljösektorer.
- H 15 Avfall som på något sätt efter bortskaffande kan ge upphov till ett annat ämne, t.ex. en lakvätska, med någon av de egenskaper som förtecknas ovan.

(*) I den mån testmetoder finns tillgängliga.

Anmärkningar

1. De farliga egenskaperna "giftigt" (och "mycket giftigt"), "hälsoskadligt", "frätande", "irriterande", "cancerframkallande", "reproduktionstoxiskt", "mutagent" och "ekotoxiskt" ska bedömas med hänsyn till de kriterier som anges i bilaga VI till rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾.
2. I tillämpliga fall ska gränsvärdena i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ⁽²⁾ gälla.

Testmetoder

De metoder som ska användas finns beskrivna i bilaga V till direktiv 67/548/EEG och i andra relevanta CEN-noter.

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/102/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 241).

⁽²⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1. Rättad version i EUT L 136, 29.5.2007, s. 3).

BILAGA IV

Exempel på avfallsförebyggande åtgärder enligt artikel 26

Åtgärder som kan påverka ramvillkoren i samband med generering av avfall

1. Planeringsåtgärder eller andra ekonomiska styrmedel som främjar ett effektivt utnyttjande av resurser.
2. Främjande av forskning och utveckling om renare produkter och teknik som gynnar hushållning med resurser samt spridning och utnyttjande av resultaten av sådan forskning och utveckling.
3. Utveckling av effektiva och meningsfulla indikatorer för miljöbelastningar knutna till avfallsgenerering, med avsikten att förebygga avfallsgenerering på alla nivåer, alltifrån produktjämförelser på gemenskapsnivå via initiativ av lokala myndigheter till nationella åtgärder.

Åtgärder som kan påverka utformnings-, produktions- och distributionsfasen

4. Främjandet av ekodesign (systematiskt integrering av miljöaspekter i utformningen av produkter för att förbättra deras miljöprestanda genom hela livscykeln).
5. Information om teknik för att förebygga avfall i syfte att underlätta tillämpningen av bästa tillgängliga teknik inom industrin.
6. Utbildning för behöriga myndigheter om införandet av krav på förebyggande av avfall i tillstånd enligt detta direktiv och direktiv 96/61/EG.
7. Åtgärder för att förebygga uppkomsten av avfall vid anläggningar som inte omfattas av direktiv 96/61/EG. Sådana åtgärder kan om lämpligt omfatta bedömningar eller planer för att förebygga avfall.
8. Kampanjer för att öka medvetenheten eller ekonomiskt stöd, beslutstöd eller andra former av stöd till företag. Sådana åtgärder är troligen särskilt effektiva när de riktar sig till små och medelstora företag, är anpassade till dessa och genomförs via etablerade företagsnätverk.
9. Frivilliga avtal, konsument/producentpaneler eller sektorsvisa förhandlingar för att få berörda företag eller industrisektorer att fastställa egna planer eller mål för att förebygga avfall eller förbättra produkter eller förpackningar som inte gynnar hushållning med resurser.
10. Främjande av trovärdiga miljöledningssystem såsom Emas och ISO 14001.

Åtgärder som kan påverka konsumtions- och användningsfasen

11. Ekonomiska styrmedel, såsom incitament för miljöanpassade inköp eller införande av avgifter för vissa artiklar eller förpackningar som konsumenten annars skulle erhålla gratis.
12. Kampanjer för att öka medvetenheten samt information som riktar sig till allmänheten eller till en viss konsumentgrupp.
13. Främjande av trovärdiga miljömärken.
14. Överenskommelser med näringslivet, exempelvis om användning av produktpaneler, såsom de som genomförs inom ramen för den integrerade produktpolitiken, eller med återförsäljare om tillgången till information om förebyggande av avfall och till produkter med mindre miljöpåverkan.
15. Integrering av miljökriterier och kriterier för att förebygga avfall i anbudsförfaranden och kontrakt vid både offentlig och privat upphandling i enlighet med den handbok för miljöanpassad offentlig upphandling som kommissionen offentliggjorde den 29 oktober 2004.
16. Främjande av återanvändning och/eller reparation av vissa uttjänta produkter eller komponenter till dessa, bland annat genom utnyttjande av undervisning och ekonomiska, logistiska eller andra åtgärder, till exempel stöd till eller inrättande av ackrediterade reparations- och återanvändningscentraler och -nätverk, särskilt i tätbefolkade områden.

BILAGA V

Jämförelsetabell

Direktiv 2006/12/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1 a	Artikel 3.1
Artikel 1.1 b	Artikel 3.5
Artikel 1.1 c	Artikel 3.6
Artikel 1.1 d	Artikel 3.9
Artikel 1.1 e	Artikel 3.18
Artikel 1.1 f	Artikel 3.14
Artikel 1.1 g	Artikel 3.10
Artikel 1.2	Artikel 6
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 b	Artikel 2.2
Artikel 2.1 b i	Artikel 2.1 d
Artikel 2.1 b ii	Artikel 2.2 d
Artikel 2.1 b iii	Artikel 2.1 f och 2.2 c
Artikel 2.1 b iv	Artikel 2.2 a
Artikel 2.1 b v	Artikel 2.1 e
Artikel 2.2	Artikel 2.4
Artikel 3.1	Artikel 11
Artikel 4.1	Artikel 10
Artikel 4.2	Artikel 33.1
Artikel 5	Artikel 14
Artikel 6	–
Artikel 7	Artikel 25
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 20
Artikel 10	Artikel 20
Artikel 11	Artiklarna 21 och 22
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13	Artikel 31
Artikel 14	Artikel 32
Artikel 15	Artikel 12
Artikel 16	Artikel 34

Direktiv 2006/12/EG	Detta direktiv
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18.1	Artikel 36.1
–	Artikel 36.2
Artikel 18.2	Artikel 36.4
Artikel 18.3	artikel 36.3
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	–
Artikel 21	Artikel 39
Artikel 22	Artikel 40
Bilaga I	–
Bilaga II A	Bilaga I
Bilaga II B	Bilaga II
Direktiv 75/439/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 3.17
Artikel 2	Artiklarna 10 och 18
Artikel 3.1 och 3.2	–
Artikel 3.3	Artikel 10
Artikel 4	Artikel 10
Artikel 5.1	–
Artikel 5.2	–
Artikel 5.3	–
Artikel 5.4	Artiklarna 23 och 31
Artikel 6	Artikel 20
Artikel 7 a	Artikel 10
Artikel 7 b	–
Artikel 8.1	–
Artikel 8.2 a	–
Artikel 8.2 b	–
Artikel 8.3	–
Artikel 9	–
Artikel 10.1	Artikel 15
Artikel 10.2	Artikel 10
Artikel 10.3 och 10.4	–
Artikel 10.5	Artiklarna 16, 18, 22, 31 och 32

Direktiv 75/439/EEG	Detta direktiv
Artikel 11	–
Artikel 12	Artikel 32
Artikel 13.1	Artikel 31
Artikel 13.2	–
Artikel 14	–
Artikel 15	–
Artikel 16	–
Artikel 17	–
Artikel 18	Artikel 34
Artikel 19	–
Artikel 20	–
Artikel 21	–
Artikel 22	–
Bilaga I	–
Direktiv 91/689/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	–
Artikel 1.2	–
Artikel 1.3	–
Artikel 1.4	Artiklarna 3.2 och 6
Artikel 1.5	Artikel 17
Artikel 2.1	Artikel 20
Artikel 2.2–2.4	Artikel 15
Artikel 3	Artiklarna 21, 22 och 23
Artikel 4.1	Artikel 31.1
Artikel 4.2 och 4.3	Artikel 32
Artikel 5.1	Artikel 16.1
Artikel 5.2	Artikel 31.2
Artikel 5.3	Artikel 16.2
Artikel 6	Artikel 25
Artikel 7	–
Artikel 8	–
Artikel 9	–
Artikel 10	–

Direktiv 91/689/EEG	Detta direktiv
Artikel 11	–
Artikel 12	–
Bilagorna I och II	–
Bilaga III	Bilaga III

RÅDETS MOTIVERING

I INLEDNING

1. Kommissionen lämnade den 26 december 2005 rådet ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om avfall ⁽¹⁾. Förslaget bygger på artikel 175.1 i fördraget.
2. Europaparlamentet antog den 13 februari 2007 sitt yttrande vid första behandlingen.

Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén avgav sina yttranden den 19 juni respektive den 14 juni 2006 ⁽²⁾.
3. Den 20 december 2007 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

II SYFTEN

Utkastet till direktiv har följande syften:

- Att förenkla och modernisera den nuvarande lagstiftningen.
- Att genomföra en ambitiösare och effektivare politik för förebyggande av avfall.
- Att uppmuntra till återanvändning av avfall och materialåtervinning från avfall.

I utkastet till direktiv föreskrivs

- införande av ett miljömål,
- förtydligande av begreppen återvinning och bortskaffande,
- förtydligande av villkoren för att få blanda farligt avfall,
- införande av ett förfarande för att klargöra när avfall upphör att vara avfall i vissa utvalda avfallskategorier,
- ett förfarande för att fastställa tekniska miniminormer för ett antal avfallshanteringsmetoder,
- ett nytt krav på att upprätta nationella program för förebyggande av avfall.

Förslaget är utformat som en översyn av ramdirektivet om avfall (2006/12/EG). Däri ingår direktivet om farligt avfall (91/689/EEG) och den särskilda skyldigheten att samla in spilloljor i direktivet om spilloljor (75/439/EEG); de direktiven kommer således att upphöra att gälla.

III ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

Vid plenaromröstningen den 13 februari 2007 antog Europaparlamentet 120 ändringar till förslaget (senare sammanslagna till 104 ändringar). Flera av dessa införlivades i rådets gemensamma ståndpunkt helt, delvis eller i princip, i form av en likartad formulering. I den gemensamma ståndpunkten införs särskilt ändringar av kommissionens ursprungsförslag som innebär en striktare tillämpning av avfallshierarkin, som specifikt tar upp frågorna om biologiskt avfall och spilloljor och hanterar begreppet utökat producentansvar för att stimulera till förebyggande och återvinning av avfall. När det gäller definitionen av avfall och de bestämmelser som ursprungligen var avsedda för *sekundära produkter* införs det bestämmelser för att fastställa å ena sidan ämnen eller föremål som är att betrakta som *biprodukter* och inte som avfall om de uppfyller särskilda kriterier och håller vissa mått, och å andra sidan fastställa visst angivet avfall som kan *upphöra att vara avfall*, på vissa villkor, vilket leder till ämnen eller föremål som kan utsläppas på marknaden i enlighet med gällande regler för produkter och ämnen.

⁽¹⁾ EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229, 22.9.2006, s. 1.

Den gemensamma ståndpunkten inkluderar också andra ändringar som Europaparlamentet inte behandlar och där ett antal farhågor som uttryckts av medlemsstaterna under förhandlingarnas lopp tas upp.

Kommissionen har godtagit den gemensamma ståndpunkt som rådet enades om.

2. Europaparlamentets ändringar

Rådet

a) införde i den gemensamma ståndpunkten, helt, delvis eller i princip, 55 ändringar enligt följande:

Skäl:

Ändring 1 och ändring 4 om mål som har övertagits delvis i skälen 1 och 6, särskilt i samband med avfallshierarki och hänvisningen till bevarande av naturresurser.

Ändring 5 om behovet av en definition av "återanvändning" har tagits upp delvis (skälen 13 och 16). Den gemensamma ståndpunkten hanterar också en ytterligare definition för "förberedande för återanvändning" för att underlätta distinktionen mellan förebyggande och återvinningsförfaranden, dvs. mellan återanvändning av produkter eller komponenter som inte är avfall (föremål för återanvändning, för att förebygga avfall) och återanvändning av produkter eller komponenter som har blivit till avfall (föremål för "förberedande för återanvändning", ett återvinningsförfarande).

Ändring 6 om behovet av ett förtydligande av definitionerna av återvinning och bortskaffande har delvis accepterats genom att skäl 17 inbegriper en hänvisning till fördelarna med återvinningsförfaranden för den mänskliga hälsan.

Ändring 7 om behovet av ett förtydligande av definitionen av avfall täcks delvis och i sak av skäl 20 och artiklarna 4 och 5 i den gemensamma ståndpunkten.

Ändring 8 om principen om att förorenaren ska betala och om producentansvar tas över i skälen 24 och 25 i den gemensamma ståndpunkten.

Ändring 13 om spillor accepteras, delvis och till innebörden, genom skäl 40 och artikel 18. Medan den gemensamma ståndpunkten utgår från ett tillbakadragande av direktiv 75/439/EEG om spillor har artikel 18 utvecklats i betydande mån och låter framför allt medlemsstaterna bibehålla regenerering som en nationellt prioriterad åtgärd.

Ändring 168 om kommissionens befogenheter täcks delvis i skälen 42 och 43 fastän tillämpningsområdet för tillämpning av det nya kommittéförfarandet är bredare i den gemensamma ståndpunkten.

Artiklar:

Ändringarna 14 och 101 om syftet och om avfallshierarkin täcks till största delen i artikel 1 och artikel 11, i förening med skälen 27 och 28. Den gemensamma ståndpunkten skiljer sig dock något från denna ändring, främst genom uppfattningen att subsidiaritet bör gälla för förfaranden som innebär avsteg från hierarkin för vissa avfallsflöden.

Ändring 15-134-102-123-126 om undantag från tillämpningsområdet för direktivet täcks delvis av artikel 2 i fråga om icke förorenad mark och annat naturligt förekommande material för användning för byggverksamhet på den plats där grävningen utfördes, animaliska biprodukter (avsedda för användning som inte anses vara avfallshantering), icke-farligt sediment (som flyttats i ytvatten), hänvisningen till ytterligare kommissionsförslag (artikel 2.4), men inte i fråga om tillägget av en hänvisning till avloppsslam som används i jordbruket.

Ändring 19 som lägger till en definition av "förebyggande" tas upp i artikel 3.11; åtgärder som avser förebyggande av risker vid hantering av avfall har emellertid inte som sådana tagits upp, eftersom denna definition endast bör gälla åtgärder som vidtas innan ett ämne, ett material eller en produkt har blivit till avfall.

Ändring 20 om definitionen av "återanvändning" återfinns i princip i artikel 3.12 i den mån denna definition nu klart avser produkter eller komponenter som inte är avfall vilka används på nytt för samma syfte som de en gång var avsedda för.

Ändring 21 om definitionen av "återvinning" täcks i sak av artikel 3.16.

Ändring 23 om definitionen av "spillojor" har i princip inarbetats i artikel 3.3 som täcker samtliga industriella spillojor och mineralbaserade eller syntetiska smöroljor.

Ändring 24 om definitionen av "behandling" har införlivats i artikel 3.13, som bör läsas tillsammans med bilagorna I och II om bortskaffande och återvinning. I dessa bilagor har de förklarande noterna lagts till för att klargöra situationen avseende tillfälliga/förberedande åtgärder.

Ändring 25 om definitionen av "bortskaffande" tas delvis och i sak upp i artikel 3.18. Den mer operativa delen av den föreslagna definitionen, om behovet av att skyddet av människors hälsa och miljön ska ges hög prioritet i samband med bortskaffningsförfaranden, tas upp i artikel 10 (Skydd för människors hälsa och miljön) och artikel 11 (Avfallshierarki) i den gemensamma ståndpunkten.

Ändringarna 27, 28, 30, 31 och 34 med förslag om definitioner av "handlare", "mäklare", "bioavfall", "bästa tillgängliga teknik" och "regenerering" ingår i artikel 3 punkterna 7, 8, 4, 19 respektive 17.

Ändring 107-121 om åtskillnad mellan biprodukt och avfall täcks delvis och i sak av artikel 4 om biprodukter och bör vid en läsning jämföras med skäl 20 (första strecksatsen).

Ändring 35 om producentansvar tas upp delvis och i sak av artikel 7 i den gemensamma ståndpunkten fastän den sistnämnda inte är obligatorisk för medlemsstaterna och inte föreskriver något uppföljningsförfarande efter genomförandet. Allmänna rapporteringskrav och uppföljning av kommissionen föreskrivs i artikel 34 i den gemensamma ståndpunkten.

Ändring 169-36 om förteckningen över avfall täcks delvis i artikel 6, som nu särskilt hänvisar till kommissionens beslut 2000/532/EG och det föreskrivande förfarandet med kontroll för anpassning av förteckningen i fråga. Den gemensamma ståndpunkten följer inte ändringen i fråga om andra aspekter; särskilt föreskrivs det att förteckningen bör vara bindande endast för bestämningen av farligt avfall.

Ändring 38-108-157-140-141 om återvinning har delvis accepterats. Framför allt kan följande nämnas: punkt 1 omfattas av artikel 8.1 (hänvisning till målen och till avfallshierarkin) och i artikel 3.14 om definitionen av återvinning; punkt 2 tas i viss mån upp i artikel 24 om tekniska miniminormer, där det preciseras att kommissionen, om det finns belägg för att vinster skulle göras på hälsoskyddets och miljöns område, får anta miniminormer för behandling av avfall (återvinning och bortskaffande) med beaktande av bl.a. bästa tillgängliga teknik; punkt 2b täcks delvis av bilaga IV om exempel på avfallsförebyggande åtgärder (för avfallsförebyggande program som avses i artikel 26) i fråga om ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier och godkända nätverk för återanvändning och reparation.

När det gäller punkt 2d om materialåtervinning av hög kvalitet, har en hänvisning till separat insamling lagts till i artikel 8.2 samtidigt som den nuvarande skyldigheten till separat insamling av farligt avfall och spilloljor bibehålls i artiklarna 15–18. Andra delar av denna ändring, bl.a. när mål för återanvändning och materialåtervinning på EU-nivå fastställs, har inte accepterats eftersom de ansågs orealistiska med tanke på de nuvarande uppgiftsluckorna och/eller för tidigt väckta.

Slutligen har de ändringar som avser ändringarna i bilaga II om återvinningsförfaranden inte tagits med eftersom denna bilaga (precis som bilaga I) inte får förändras ensidigt, med tanke på EU:s internationella förpliktelser inom ramen för OECD ⁽¹⁾ och Baselkonventionen ⁽²⁾.

Ändring 39-158 om bortskafter har delvis accepterats i artikel 9 (hänvisning till artikel 8.1), i bilaga I, där det har lagts till en notering som förtydligar att bortskafteringsförfarande D11 är förbjudet i EU-lagstiftning och internationella konventioner, och i skäl 19 om bortskafteringsförfarande D7 om utsläpp till hav och oceaner inklusive deponering under havsbotten.

Ändring 40 täcks delvis av artikel 10 om skyddet för miljön och människors hälsa (inledningsmeningen).

Ändring 41 om krav för avfallsåtervinning och bortskafter, och för upphörande att vara avfall, täcks av artikel 24 om tekniska miniminormer (antagande av kommissionen via kommittén) och delvis och i princip av artikel 22.1 om villkor för undantag (fastställda av medlemsstaterna för återvinningsförfaranden och för vissa förfaranden för bortskafter av icke-farligt avfall på den plats där detta uppkommer) och av artikel 5 om upphörande att vara avfall. Men den gemensamma ståndpunkten behandlar inte bästa tillgängliga teknik för avfallshantering och avviker från ändringen i fråga om det förfarande som ska användas (kommittéförfarande i stället för godkännande av enskilda direktiv).

Ändring 43 behandlas i sak i artikel 13.1 om ansvarighet, och ytterligare preciseringar ges i artikel 13.2 (ny) om fördelning av ansvaret för avfallshantering vid preliminär behandling.

Ändring 44 behandlas i sak i artikel 12 om kostnader.

Ändring 45 täcks delvis av artikel 5 om upphörande att vara avfall, i kombination med skäl 20 (andra strecksatsen) med förslag till möjliga kategorier avfall för vilka kriterier för upphörande att vara avfall bör utvecklas. På samma sätt som ovan avviker den gemensamma ståndpunkten från ändringen, särskilt avseende det förfarande som ska användas för utveckling av sådana kriterier.

Ändringarna 46, 131 och 47 om utspädning och blandning av farligt avfall och om farligt avfall som produceras av hushåll tas över delvis och i princip av artiklarna 15.1, 15.2 respektive 17.

Ändring 56 om spilloljor tas upp i sak av artikel 18, fastän den gemensamma ståndpunkten i artikel 38 anger att den prioritering av regenerering som omfattar hela EU kommer att upphävas genom direktiv 75/439/EEG.

Ändring 112-138 om införande av ett nytt kapitel om bioavfall täcks delvis och i princip av artikel 19 i kombination med skäl 32. Utveckling av specifikationer och kriterier för kompost föreskrivs också i skäl 20 andra strecksatsen om upphörande att vara avfall. Den gemensamma ståndpunkten avviker dock när det gäller karaktären på de fastställda kraven på t.ex. separat insamling och på behandling före spridning på marken.

Ändring 59 om tillstånd täcks i sak av artikel 20.5.

Ändring 60 om miniminormer för tillstånd tas upp delvis och i princip av artikel 24, fastän den gemensamma ståndpunkten avviker från ändringen i fråga om vilket förfarande som ska användas för utveckling av sådana normer (kommittéförfarande i stället för godkännande av enskilda direktiv).

⁽¹⁾ OECD-rådets beslut C(2001) 107 slutlig om översyn av beslut C(1992) 39 slutlig om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning.

⁽²⁾ Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall.

Ändring 62 och 64 om registreringskrav för verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall omfattas delvis av artikel 22, skäl 33 och artikel 24.2 (minimikrav för verksamhet som kräver registrering).

Ändring 66 om hänvisningen till hierarkin och till riktlinjer när det gäller planer och program tas upp delvis i artiklarna 25.2 och 26.5 medan ändringarna 67 och 151 om åtgärder för att förebygga transport av avfall behandlas i skäl 36 i kombination med artikel 14.1.

Ändring 69 om avfallsförebyggande program tas upp delvis och i princip av artiklarna 26 och 28 fastän den gemensamma ståndpunkten inte stöder angivande av måldatum för att stabilisera och minska produktionen av avfall enligt ändringen.

Ändring 71 om regelbunden utvärdering av avfallsförebyggande program tas upp delvis i artikel 27, fastän den gemensamma ståndpunkten anger perioder på sex år (i stället för fem) och inte föreskriver att Europeiska miljöbyrån ska engageras i sådana utvärderingar.

Ändring 115 om rapporter från medlemsstaterna och översyn av kommissionen tas upp delvis i artikel 34.

Ändring 173 om anpassning av bilagorna III och IV till vetenskapliga och tekniska framsteg tas upp delvis i artikel 35, där det anges att denna anpassning kommer att ske i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll. Enligt den gemensamma ståndpunkten bör dock denna process gälla direktivets samtliga bilagor.

Ändring 77 om sanktioner vid överträdelser behandlas i stor utsträckning av artikel 33 om efterlevnad och sanktioner i kombination med artikel 37.2 om införlivande.

Ändring 78 om det nya föreskrivande förfarandet med kontroll har införlivats i artikel 36.2.

Bilagor:

Ändringarna 81 och 82 om vissa bortskaffningsförfaranden täcks i princip av skäl 19 (om utsläpp till hav eller oceaner inklusive deponering under havsbotten) och i bilaga I första asterisken (om förbränning till havs).

Ändring 86 tas upp delvis i bilaga II tredje asterisken (återvinning av oorganiska byggmaterial).

Ändring 89 om bilaga IIa (ny) med förteckning av tillämpningar för vilka avfall kan användas som sekundär produkt eller sekundärt material eller ämne behandlas i begränsad utsträckning i skäl 20 andra strecksatsen, med förteckning av möjliga avfallskategorier för vilka specifikationer och kriterier för upphörande att vara avfall bör utvecklas, tillsammans med artikel 5 om upphörande att vara avfall, med specifikation av tillämpliga villkor och ytterligare kriterier, vilka ska utformas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll.

Ändring 90 om egenskaper hos farligt avfall införs i bilaga IV (H14 och H15) och ändring 94 införs oförändrad i bilaga IV.

b) tog inte med 49 ändringar i den gemensamma ståndpunkten.

Avseende ändringarna 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 och 170, 50, 171, 51 och 172, 52, 53, 54, 98 och 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93 följde rådet kommissionens ståndpunkt.

Beträffande ändringarna 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96, 97, delvis eller i princip godtagna av kommissionen, men som inte inkluderats i den gemensamma ståndpunkten, kan följande överväganden göras:

Ändring 11 om införande av ett nytt skäl om farligt avfall (som ersätter skäl 19 i kommissionens förslag) är särskilt inriktad på olämplig hantering, behovet av specifika och utvecklade metoder för behandling, inklusive spårbarhet, samt säkerhet och aktörernas behörighet. Utan att ha en i princip avvikande uppfattning beslöt rådet att inte ta upp den, eftersom den ingår som en premiss till ändringarna 50, 51 och 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 till artiklarna, vilka inte godtog av kommissionen och rådet och sålunda inte införlivats i den gemensamma ståndpunkten.

Ändring 104 om definitionen av "separat insamling" togs inte över eftersom artikel 8.2, som innehåller en bestämmelse om separat insamling, ger en adekvat beskrivning av denna term.

Ändring 33 om definitionen av "rengöring" infördes inte i syfte att undvika överlappning med definitionen av "förberedande för återanvändning" med tillämpning på produkter eller komponenter som har blivit till avfall.

Ändring 49 om förteckningen över avfall accepterades inte, eftersom rådet föredrog status quo i fråga om vad som beaktas vid sammanställningen av förteckningen, som det nu klart hänvisas till i artikel 6 såsom den förteckning som upprättats genom kommissionens beslut 2000/532/EG, enligt Europaparlamentets förslag.

Ändring 63 om minskad byråkrati i samband med registrering togs inte upp eftersom denna punkt omfattas av subsidiaritet.

Ändring 74, som syftar till att utvidga räckvidden av kraven på att föra register i artikel 32 och göra denna artikel direkt tillämplig på icke-farligt avfall, infördes inte eftersom rådet ansåg att den skulle öka byråkratin i onödan, och dessutom delvis sammanfaller med kraven på att föra register i förordningen om transport av avfall (artikel 20, förordning (EG) nr 1013/2006). Som ett alternativ anger den gemensamma ståndpunkten i artikel 32.3 en möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa samma bestämmelse om krav på att föra register på producenter av icke-farligt avfall.

Ändring 92 som lägger till specificering av kriterier för projektfinansiering genom struktur- och regionalfonder som en av åtgärderna för avfallsförebyggande åtgärder i de nationella programmen (bilaga IV) ansågs inte relevant för direktivets tillämpningsområde, varför den inte infördes i den gemensamma ståndpunkten.

Ändringsförslagen 95, 96 och 97 till bilaga IV, om tillägg av vissa detaljer i fråga om de avfallsförebyggande åtgärderna, togs inte upp i den gemensamma ståndpunkten, även med tanke på att denna bilaga är en icke-uttömmande förteckning över exempel och att direktivet klargör att medlemsstaterna i sina nationella program kan inkludera andra åtgärder vid behov (artikel 26.2).

3. Andra nyheter som införts av rådet

Andra viktiga ändringar som införs genom den gemensamma ståndpunkten avser

- undantag från tillämpningsområdet för artikel 2, som klargör bl.a. situationen när det gäller land (*in situ*), inklusive icke utgrävd förorenad mark och byggnader med permanent markkontakt,
- definitionerna i artikel 3, där särskilt en definition av "farligt avfall" läggs till och, för att undvika förvirring runt termen "återanvändning" som har relevans både i fråga om förebyggande åtgärder (för produkter eller komponenter som *inte* är avfall) och i fråga om avfallsåtervinningsförfaranden läggs en ny definition om "förberedande för återanvändning" till; denna term kommer att ha tillämpning på vissa återvinningsförfaranden när det gäller produkter som har blivit avfall; detta kommer att underlätta tillämpningen av avfallshierarkin i fem steg som den anges i artikel 11 genom att möjliggöra en klar distinktion mellan första och andra steget i hierarkin; i den gemensamma ståndpunkten anges nu "förebyggande" som ett första steg (för att *undvika* generering av avfall) och "förberedande för återanvändning" som ett andra steg (tillämpligt på avfall, liksom i fråga om de efterföljande stegen),

- utvidgningen av det nätverk av bortskafteringsanläggningar som avses i artikel 14, med tillämpning av självförsörjnings- och närhetsprinciperna, till att omfatta anläggningar för återvinning av blandat kommunalt avfall; dessutom får medlemsstaterna genom ett undantag från förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall begränsa inkommande transporter på vissa villkor; Kommissionen har föreslagit och rådet har enats om att dessa förändringar införs för att tillgodose flera kritiska synpunkter på klassificeringen av mycket energieffektiva förbränningsanläggningar som utvecklats för bearbetning av kommunalt fast avfall (jfr formeln i bilaga II, förfarande R 1) bland återvinningsförfaranden; i detta avseende har det också tillkommit en ny punkt 1 om framtida specificeringar av formeln för förbränningsanläggningar, i artikel 35 (tolkning och anpassning till den tekniska utvecklingen).

IV SLUTSATSER

Rådet anser att dess gemensamma ståndpunkt står för en balanserad och realistisk lösning på ett antal invändningar som medlemsstaterna framfört mot kommissionens förslag, där Europaparlamentets yttrande i stor utsträckning har beaktats. Rådet ser fram mot konstruktiva diskussioner med Europaparlamentet för att snabbt kunna nå fram till en överenskommelse om direktivet.
